

ORIENTERING

om franske forhold

Marts 2013

Skatteministerens svar på spørgsmål om forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien

Formanden for Folketingets Skatteudvalg, Gitte Lillelund Bech, har overfor mig oplyst, at hun arbejder for at få løst konflikten om dobbeltbeskatningssituationen mellem Danmark og Frankrig, henholdsvis Spanien, og hun stiller i den forbindelse fra tid til anden spørgsmål til Skatteministeren om dette spørgsmål. Senest har hun den 25. februar 2013 bedt Skatteministeren om at orientere om, hvorledes det går med at få etableret en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig, henholdsvis Danmark og Spanien, herunder tidshorisont og eventuelt indhold.

I sit svar af 25. marts 2013 holder Skatteministeren på samme måde som tidligere oplysningerne om dette spørgsmål helt tæt ind til kroppen, idet der ikke gives oplysninger om forhandlinger med andre lande om dobbeltbeskatningsoverenskomster, før forhandlingerne er afsluttet, og overenskomsten er underskrevet. Selve forhandlingsforløbet og omstændighederne om dem må være betinget af den gensidige fortrolighed parterne imellem, som forholdene gør nødvendig.

I et tidligere spørgsmål (Skatteudvalget 2012-13, Almindelig del, spørgsmål 151) har Gitte Lillelund Bech desuden bedt Skatteministeren estimere, hvor meget den opsagte dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Frankrig årligt koster danske virksomheder. Dansk Industri har estimeret, at de manglende dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien årligt koster danske virksomheder mindst 200 millioner kr., og at Danmark som følge heraf har større udgifter som følge af bortfaldet af overenskomsterne end Danmark får ind i skat ved at kunne beskatte danske pensioner for personer, der er bosiddende i Frankrig eller i Spanien. Skatteministeren har hertil svaret, at han ikke er i stand til at besvare spørgsmålet, idet ministeriet ikke er bekendt med estimatet fra Dansk Industri, og at besvarelsen forudsætter kendskab til oplysninger på nogle områder, som Skatteministeriet ikke sidder inde med.

Skatteministeren har ved tidligere lejligheder oplyst, at der fra dansk side lægges afgørende vægt på, at en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst skal give mulighed for dansk beskatning af udbetalinger fra pensionsordninger, hvor der tidligere er givet fradrag for indbetalingerne, eller af sociale pensioner, der udbetales fra Danmark, selvom pensionisten er flyttet til udlandet.

Underhåndskontakter til Frankrig har imidlertid vist, at der ikke er udsigt til, at forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster kan føre til et resultat, som er tilfredsstillende, og så længe

dette er tilfældet, vil der ikke blive indledt forhandlinger med Frankrig eller med Spanien om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Jeg ved fra anden side, at denne situation ikke har ændret sig, og det er derfor overordentligt sandsynligt, at der ikke i øjeblikket finder nogen forhandlinger sted overhovedet hverken mellem Danmark og Frankrig eller mellem Danmark og Spanien.

Både Frankrig og Spanien holder fortsat fast i deres opfattelse af, at man skal kunne beskattes af sine pensioner i det land, som man bor i, og en forudsætning for, at det overhovedet skal blive muligt at få forhandlinger i stand mellem Danmark og de to lande synes derfor at være, at Danmark slækker på sine krav om, at udbetalingslandet (det vil sige Danmark) skal have ret til hele skatten af pensionerne. Der er imidlertid fuld opslutning bag den danske holdning på dette punkt blandt samtlige politiske partier, der har sæde i Folketinget, og så længe dette er tilfældet, ser der ikke ud til at komme gang i nogen som helst form for forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

På denne baggrund ser det i dag ud til, at der vil komme til at gå mindst 25 år, måske endda endnu længere, før det igen kan komme på tale at få ordnede forhold med dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og Frankrig, respektive Spanien.

Jeg vedlægger til orientering Skatteministerens svar af 25. marts 2013 på spørgsmålet fra Gitte Lillelund Bech.

Hvad kan EU gøre ved dobbeltbeskatningskonflikten ?

I novembernummeret fra 2011 af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold oplyste jeg, at den litauiske EU-kommissær for skatter og toldunion, Algirdas Semeta, den 11. november 2011 var fremkommet med et udspil på EU – Kommissionens vegne med henblik på afskaffelse af dobbeltbeskatning indenfor det Europæiske Fællesskab, idet dobbeltbeskatning anses for at være i modstrid med selve ånden bag det indre marked i EU. Dette udspil forekom ganske ambitiøst, og EU – Kommissæren udtalte i den forbindelse: ”Vi bør sende en meddelelse til alle borgere, virksomheder og handelspartnere om, at EU ikke beskatter to gange. Dobbeltbeskatning er en af de væsentligste hindringer for det indre marked og bør ikke længere ignoreres. Derfor har jeg i dag fremlagt en klar og effektiv måde at tackle dobbeltbeskatning på, som vil gøre EU til et bedre sted at bo og arbejde i”.

På baggrund af dette ganske ambitiøse udspil er der for nyligt rettet henvendelse til Europa Kommissionen for at få afklaret, hvilke muligheder EU har for at kunne løse situationen for danske pensionister, der får deres pensioner dobbeltbeskattet af Danmark og af Frankrig, og jeg vedlægger som bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold Europa Kommissionens svar af 19. marts 2013 på denne henvendelse.

I svaret fremhæves det, at de enkelte medlemslande har vidtstrakt frihed til selv at tilrettelægge deres skattesystemer. Dette er en følge af, at skattepolitikken ikke er harmoniseret indenfor EU, og medlemslandene, herunder Danmark, holder i den forbindelse strengt på ikke at ville afgive kompetence til EU på dette område. Medlemslandene skal dog ved tilrettelæggelse af deres

skattesystemer respektere sine forpligtelser ifølge EU-traktaterne, og de må derfor ikke udøve diskrimination på basis af nationalitet eller indføre uberettigede restriktioner rettet mod udøvelse af de grundlæggende friheder som fastsat i EU-traktaterne (herunder retten til fri bevægelse for personer, for varer, for tjenesteydelser og for kapital).

Europa Domstolen har gentagne gange fastslået, at dobbeltbeskatning ikke udgør et brud på EU-lovgivningen, og at der ikke er nogen pligt for medlemslandene ifølge EU-lovgivningen til at afslutte dobbeltbeskatningsoverenskomster med hinanden med henblik på at undgå dobbeltbeskatning. Er der ikke afsluttet sådanne dobbeltbeskatningsoverenskomster, kan medlemslandene derfor selv vedtage sine skatteregler uafhængigt af hinanden, og skatteyderne må i den forbindelse være forberedt på at kunne blive dobbeltbeskattet.

EU - Kommissær Semeta har dog gentagne gange understreget behovet for at have et fintmasket net af dobbeltbeskatningsoverenskomster medlemslandene imellem og for, at mulige huller i dette net af dobbeltbeskatningsoverenskomster lukkes, således at borgere og virksomheder frit kan udøve deres ret til at bevæge sig og drive virksomhed i EU. I øvrigt arbejder Kommissionen med udarbejdelse af forslag som en opfølgning på det tidligere udspil med henblik på at kunne fremkomme med et initiativ til medlemslandene sidst på året i år.

Så længe skattepolitikken fortsat er et nationalt anliggende indenfor EU, har Kommissionen imidlertid ingen muligheder for at gennemtvinge en løsning, som de enkelte medlemslande er imod. Kommissionens væsentligste mulighed ser derfor ud til at gå på at forsøge på at få medlemslandene til ad frivillighedens vej at afskaffe tilfælde af dobbeltbeskatning, hvor disse forekommer.

Men der er i øjeblikket intet, der tyder på, at Danmark og Frankrig vil være villige til ad frivillighedens vej at afskaffe dobbeltbeskatningen mellem de to lande for så vidt angår danske pensioner for pensionister, der bor i Frankrig, og derfor må EU på det nærmeste karakteriseres som magtesløs i denne konflikt.

Jeg vil via mine kontakter i Europa Kommissionen følge op på de forslag, som Kommissionen har bebudet at ville fremkomme med sidst på året i år.

Artikel om SCI-selskaber

Som et bilag til dette nummer af ORIENTERING om franske forhold bringer jeg en artikel om "Société Civile Immobilière, Det franske ejendomsinteressentskab" skrevet af den danske advokat Ann-Sofie Kold Christensen fra Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen i København. Advokat Ann-Sofie Kold Christensen har specialiseret sig i rådgivning af kunder bosiddende i Danmark eller i Frankrig i spørgsmål, der involverer fransk ret.

Oprettelse af et fransk SCI-selskab er en af de metoder, som man kan anvende for at tilpasse fransk arveret til danske forhold, og artiklen om det franske SCI-selskab skal ses som et led i en artikelrække, som jeg for tiden bringer om fransk arveret specielt for danskere, der bor i Frankrig, eller som er ejere af en fast ejendom i Frankrig. I decembernummeret af mit nyhedsbrev bragte jeg en artikel om "Den franske fordelsægtepagt" og i februarnummeret af mit nyhedsbrev bragte jeg en

artikel om "Behandling af et fransk dødsbo". Disse artikler kan læses på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com".

Der er på en række områder ganske stor forskel på dansk arveret og på fransk arveret, og disse forskelle skal man være opmærksom på, hvis man bor i Frankrig eller har en fast ejendom i Frankrig. Det vil derfor være udtryk for rettidig omhu, såfremt man i tide henvender sig til en sagkyndig med kendskab til dansk og fransk arveret for at få undersøgt, om man skal foretage sig et eller andet. Det kan være oprettelse af en fordelsægtepagt, hvorved man nærmer sig tilstande svarende til hensidde i uskiftet bo i Danmark. Det kan være oprettelse af et fransk SCI-selskab, der smidiggør behandlingen af arven, når man går bort, eller det kan være oprettelse af en "usufruit - nue-propriété-konstruktion", hvorved man respekterer de franske arveregler, hvorefter ægtefællen arver mindre end man er vant til i Danmark, men som alligevel giver den længstlevende ægtefælle mulighed for fortsat at bebo ens fælles hjem i Frankrig efter at man er gået bort.

Foretager man sig ikke i tide denne form for rettidig omhu, medens begge ægtefællerne endnu er i live, kan der opstå ganske store problemer, når den første af ægtefællerne går bort, eller når den længstlevende ægtefælle afgår ved døden.

Statistisk set lever den mandlige ægtefælle i gennemsnit kortere end den kvindelige ægtefælle, og man gifter sig sædvanligvis også med en kvindelig ægtefælle, der er yngre end en selv. Ud fra et statistisk gennemsnit er der derfor størst sandsynlighed for, at det er hustruen, som kommer til at overleve sin mand. I Frankrig kender man ikke til konstruktionen med hensidde i uskiftet bo. Afdødes børn og ægtefælle arver direkte ved dødsfaldet. Har man i denne situation indsat ægtemanden som eneejer på skødet over den fælles bolig, som der er en vis tradition for, og er der tilmed gennemført særeje over ejendommen, betyder dette, at ægtemandens børn (herunder særbørn) kan komme til direkte at arve 75 % af ægteparrets hidtidige fælles bolig og den overlevende ægtefælle kun 25 %, og denne konstruktion kan godt komme til at foranledige ganske underholdende diskussioner ved familiens middagsbord, specielt hvis børnene er flyttet hjemmefra og nu ønsker at sælge ægteparrets hidtidige fælles bolig, som de nu har arvet størstedelen af, for at få penge til sig selv.

Det vil være at foretrække, at man søger vejledning i disse spørgsmål hos en advokat med kendskab både til fransk og til dansk advokat. Pengene hertil kan være givet godt ud. Der findes et par enkelte advokater i Frankrig, der opfylder dette kriterium, og der findes ligeledes et par advokater i Danmark, der opfylder dette kriterium. Advokat Ann-Sofie Kold Christensen fra Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen i København er en af dem.

Betydningen af at man bevarer sin helårsbolig i Danmark, hvis man som pensionist flytter til Frankrig

Normalt skal man sørge for at få afhændet sin helårsbolig i Danmark (eller sørge for at få den udlejet på en for udlejer bindende og uopsigelig lejekontrakt med en løbetid på mindst tre år), når man flytter til udlandet. Gør man ikke det, kan man nemlig ikke få den fulde skattepligt til Danmark ophævet. Det fremgår af kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, hvorefter personer, der har bopæl i Danmark, er indkomstskattepligtige til Danmark.

Man anses for at have bopæl i Danmark, når man disponerer over en helårsbolig i Danmark (parcelhus, ejerlejlighed, lejet lejlighed, andelsbolig eller lignende) eller når man som efterlønsmodtager, pensionist eller 65-årig disponerer over en fritidsbolig i Danmark, som man ifølge planloven har en personlig ret til at benytte hele året sammen med sin familie som følge af, at man har været ejer deraf i mindst 8 år, eller som man i øvrigt ifølge særlig tilladelse må benytte hele året.

Derimod anses man ikke for at have bopæl i Danmark, når man alene har en fritidsbolig i Danmark og ikke endnu er efterlønsmodtager, pensionist eller 65-årig, eller når man er dette men endnu ikke har været ejer af fritidsboligen endnu i 8 år.

Men flytter man i dag til Frankrig som pensionist, kan situationen være lidt anderledes som følge af at dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Frankrig er bortfaldet, idet både Danmark og Frankrig i denne situation opkræver skat af de danske pensioner uden at tage hensyn til, at det andet land også opkræver skat på samme måde af de danske pensioner.

Flytter man i dag til Frankrig som pensionist og afvikler sin bolig i Danmark, sker der ganske vist den tekniske ændring, at man ikke længere har status som "fuldt" skattepligtig til Danmark men i stedet bliver "begrænset" skattepligtig til Danmark, men skatten af de danske pensioner er ikke desto mindre nøjagtig den samme for en fuldt skattepligtig person som for en begrænset skattepligtig person.

Når det gælder de danske pensioner, gør det derfor overhovedet ikke nogen forskel, om man bevarer sin helårsbolig i Danmark og derved fortsat er fuldt skattepligtig til Danmark eller om man afvikler sin helårsbolig i Danmark og derved bliver begrænset skattepligtig til Danmark. Man kommer til at betale nøjagtig den samme skat både til Danmark og til Frankrig uanset hvad man gør.

Der er et begrænset antal indtægter, som man fortsat skal betale skat af til Danmark, selvom man flytter til Frankrig. Dette gælder eksempelvis løn optjent i Danmark, efterløn optjent i Danmark og indtægter ved udlejning af fast ejendom (f. eks. ens fritidsbolig) i Danmark. Af disse indtægter skal man betale skat både til Danmark og til Frankrig.

De danske regler giver i denne situation ikke mulighed for at nedsætte den danske skat med den udenlandske skat, og dette gør sig gældende uanset om man er fuldt skattepligtig til Danmark eller begrænset skattepligtig til Danmark af disse indtægter. Man kommer i disse situationer til at betale nøjagtigt den samme skat til Danmark af disse indtægter.

Derimod giver de franske regler mulighed for at nedsætte den franske skat af disse indtægter med den betalte danske skat, og i Frankrig sonderer man ikke imellem om de i Danmark er oppebåret som fuldt skattepligtig eller som begrænset skattepligtig. Bor man i Frankrig er man skattepligtig til Frankrig af disse indtægter. Men i medfør af artikel 27 i instruktion no. 14 B-2-10 af 29. juli 2010, optrykt i Bulletin Officiel des Impôts nummer 71 af 2. august 2010, som kan findes på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com, giver Frankrig adgang til at nedsætte de franske skatter af disse indtægter med de betalte danske skatter deraf, dog højst med et beløb svarende af de franske skatter deraf. I normale situationer er de danske skatter af disse indtægter lidt højere end de tilsvarende franske skatter, og det kommer normalt til at betyde, at man ikke kommer til at betale fransk skat af disse indtægter. Også for så vidt angår disse indtægter er der

derfor heller ingen forskel på, om man beholder sin helårsbolig i Danmark og bevarer sin fulde skattepligt eller ikke.

Forskellen kommer derfor først frem, når man ser på de andre indtægter, som man oppebærer.

Disse andre indtægter kan være indtægter oppebåret i Danmark eller indtægter oppebåret i udlandet.

Af indtægter oppebåret i Danmark kan der typisk være tale om danske renteindtægter og udbytter af danske aktier og lignende. Disse indtægter beskattes ikke i Danmark, når man er bosiddende i udlandet (bortset fra at Danmark har krav på en endelig udbytteskat på 15 % af udbytter af danske aktier), medens de beskattes som almindelig indkomst i Danmark, når man er fuldt skattepligtig til Danmark. De beskattes derimod i Frankrig, når man er skattepligtig i Frankrig, og skal man i denne situation tillige betale dansk indkomstskat af indkomsten, kan man i medfør af den førnævnte instruktion fratrage de betalte danske skatter i den franske skat.

Er der derudover tale om indtægter oppebåret i Frankrig (eller i andre lande end Danmark), vil disse være skattepligtige i Frankrig, og da de ikke er omfattet af den begrænsede skattepligt til Danmark, vil de ikke være skattepligtige til Danmark. Man kan altså udnytte det normalt lidt lavere skatteniveau i Frankrig i stedet for det lidt højere skatteniveau i Danmark. Er man derimod fuldt skattepligtig til Danmark, indgår disse indtægter i den fulde skattepligt til Danmark. Indtægterne er så til gengæld også skattepligtige til Frankrig, men man må kunne fratrage de betalte danske skatter i de franske skatter i kraft af den førnævnte instruktion, så man ikke kommer til at betale nogen fransk skat af disse indtægter men alene dansk skat.

Som en sammenfattende konklusion på alt dette kan man konstatere, at der for pensionister, der i dag flytter til Frankrig, ikke er den store forskel rent skattemæssigt på, om man bevarer sin helårsbolig i Danmark og derved forbliver fuldt skattepligtig til Danmark eller afvikler sin helårsbolig i Danmark og derved fortsat bliver begrænset skattepligtig til Danmark af sine danske pensioner og en række andre indtægter fra Danmark. Og forskellen består først og fremmest i, at man bliver beskattet efter det lidt lavere franske skatteniveau af sine indtægter oppebåret i Frankrig (eller andre lande end Danmark), hvis man afvikler sin danske helårsbolig og bliver begrænset skattepligtig til Danmark, medens man bliver beskattet efter det lidt højere danske skatteniveau af disse indtægter, hvis man bevarer sin danske helårsbolig og forbliver fuldt skattepligtig til Danmark.

Hertil kommer så andre forskelle. Momsen er lidt lavere i Frankrig end i Danmark, og på den anden side har man formueskat i Frankrig (hvis formuen er på 1,3 mill. euros og derover), medens man ikke har formueskat i Danmark.

Og disse forskelle kan så til gengæld opvejes af, at man som fuldt skattepligtig til Danmark kan beholde sit danske sygesikringsbevis og fortsat kan benytte den danske sygesikring, medens man kun kan blive optaget i det franske sygesikringsvæsen, hvis man er førtidspensionist, folkepensionist eller tjenestemandspensionist. I andre tilfælde kan man som pensionist (inaktiv) ikke blive optaget i de franske sygekasser og skal så i stedet tegne en privat forsikring, der dækker sygdom.

Der er imidlertid et andet aspekt, som man skal være opmærksom på, når man påtænker at flytte til Frankrig og samtidig ønsker at bevare sin helårsbolig i Danmark, og det er de danske regler om

bopælspligt. Disse regler gælder for helårsboliger men ikke for fritidsboliger, heller ikke for fritidsboliger, som man må bebo hele året i kraft af en særlig tilladelse eller fordi man som pensionist m. v. har ejet boligen i 8 år.

Reglerne om bopælspligt blev oprindeligt indført i større bymæssige bebyggelser i krigsårene som et middel til at afhjælpe bolig mangelen og til at hindre spekulation i boliger, men i dag, hvor der ikke længere er bolig mangel, anvendes reglerne fortrinsvist med et byplanmæssigt sigte.

Reglerne om bopælspligt administreres vidt forskelligt fra kommune til kommune, men normalt forlanges det, at en bolig er beboet mere end halvdelen af året for at man skal kunne opfylde kravet om bopælspligt. Kontrollen med at reglerne overholdes varierer også fra kommune til kommune.

På Sjælland og i og omkring de større byer i øvrigt er der stort set bopælspligt over alt, og det er på det nærmeste umuligt at opnå dispensation. Men bevæger man sig til Møn, til Lolland-Falster, til Sydfyn eller til øerne i det sydfynske øhav, administreres reglerne langt lempeligere, og der er bedre muligheder for at opnå dispensation. Og der er store områder i Midtjylland og i Vestjylland, hvor der ikke er bopælspligt overhovedet.

Men skal man undgå at blive dobbeltbeskattet af sine danske pensioner, er det bedste råd slet ikke at flytte permanent til Frankrig i det hele taget men at blive boende i Danmark og så anvende sin eventuelle bolig i Frankrig som fritidsbolig. Opretholder man sin helårsbolig i Danmark som sin permanente bolig, kan man opholde sig årligt indtil 183 dage om året i Frankrig uden at blive skattepligtig til Frankrig, forudsat at man ikke udøver erhvervsmæssig aktivitet eller lignende i Frankrig. I denne situation kommer man kun til at betale skat til Danmark af sine indtægter og ikke til Frankrig.

Beskattes danske privattegnede ratepensioner I Frankrig som kapital ?

Der er på ny opstået et rygte om, at der skulle være vedtaget "noget nyt" i Frankrig om danske privattegnede ratepensioner, således at de skulle kunne beskattes som kapital. Efter dette forlydende skulle danske ratepensioner fra at være beskattet med ca. 10 % i dag fremover kunne beskattes med 40 – 50 %. Det skulle ingen betydning have, om man er omfattet af de danske overgangsregler i forbindelse med den ensidige danske opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og danskere med store ratepensioner rammes måske ekstra hårdt. Alt dette skulle angiveligt skyldes en fransk lovændring, som blev vedtaget den 29. december 2010, og som vil kunne få meget stor betydning for mange danskere i Frankrig.

Dette rygte har også foranlediget flere af mine læsere til at henvende sig til mig for at høre, om dette forlydende er rigtigt.

Jeg kan hertil svare, at dette forlydende intet har på sig, og at den lovændring, som omtales fra den 29. december 2010 ingen indvirkning har på beskatningen i Frankrig af de danske privattegnede ratepensioner.

Som bekendt beskattes danske ophørende pensioner (ratepensioner), der er etableret som led i et arbejdsforhold som "pensions de retraite", medens danske ophørende privattegnede

ratepensioner, der ingen relation har til et arbejdsforhold, normalt beskattes langt lempeligere som "contrats de capitalisation", idet den indbetalte kapital deraf kan udbetales skattefrit.

Den franske finanslov for året 2011 blev vedtaget endeligt i Nationalforsamlingen den 29. december 2010, og ved denne finanslovs artikel 59 blev der indsat en ny bestemmelse i den franske skattelov, code général des impôts, som artikel 79 stk. 2. med følgende indhold:

"Il en est de même des prestations de retraite servies sous forme de capital".

Denne nye bestemmelse indebærer, at det nu med virkning fra den 1. januar 2011 i modsætning til tidligere er muligt at beskatte udbetaling af kapitalbeløb af pensioner (pensions de retraite) i Frankrig. Dette har den virkning, at kapitalbeløbet af danske kapitalpensioner nu kan beskattes i Frankrig, og denne virkning af lovændringen har jeg omtalt ved et par lejligheder i mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold.

Contrats de capitalisation anses i Frankrig ikke for at være pensioner (pensions de retraite), og de indgår da heller ikke i den franske code général des impôts definition af pensioner. Allerede af denne grund indebærer lovændringen fra 2010 ikke nogen ændring af beskatningen af contrats de capitalisation.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg i foråret 2011, da den nye regel var blevet indføjet i code général des impôts, var i forbindelse med Finansministeriet i Paris, og man kunne dengang bekræfte, at de nye regler ikke ville påvirke beskatningen af contrats de capitalisation (privattegnede danske ratepensioner), idet disse ordninger hele tiden havde været skattepligtige i Frankrig.

Beskatningen af contrats de capitalisation er reguleret ved sin egen artikel i code général des impôts, nemlig ved artikel 125-0 A. Denne artikel er ikke ændret i forbindelse med den ovennævnte ændring af artikel 79, og i denne artikel fastslås det for så vidt angår contrats de capitalisation som følger: "Les produits en cause sont constitués par la différence entre les sommes remboursées au bénéficiaire et le montant des primes versées", altså den skattepligtige del af udbetalingerne udgør forskellen mellem de udbetalte beløb og de indbetalte præmier (den indbetalte kapital)". Herved fastslås det så tydeligt, som det er muligt, at den indbetalte kapital kan udbetales skattefrit, og der er således ikke sket nogen ændring for så vidt angår beskatningen af contrats de capitalisation i forbindelse med ændringen af den franske skattelov den 29. december 2010. Så længe denne artikel 125-0 A i den franske code général des impôts ikke ændres, sker der derfor ikke nogen ændring i det forhold, at kapitaldelen af contrats de capitalisation kan udbetales skattefrit, og der er ikke noget, der tyder på, at der vil komme en sådan ændring alene af den grund, at indbetalinger af præmier til contrats de capitalisation i Frankrig sker med beskattede midler.

Så vidt jeg er bekendt med, er der ikke et eneste skatteceter i Frankrig, der er begyndt at beskatte kapitaldelen af danske privattegnede ratepensioner i kraft af den nye bestemmelse fra 2010. Og da denne bestemmelse trådte i kraft den 1. januar 2011, skulle man da ellers tro, at dette ville være sket straks derefter, hvis det havde været meningen, at der skulle være sket en beskatning af kapitaldelen af contrats de capitalisation. Dette gælder også i Département du Var, hvor jeg er orienteret om, at eksempelvis skattecetrene i Frejus og i Hyères i nogle konkrete sager fortsat godkender, at kapitaldelen af privattegnede danske ratepensioner er skattefri.

Derimod har skattecentret i Draguignan anlagt en anden linie, men der har man ikke overhovedet ladet ændringen af artikel 79 i code général des impôts indgå i sin argumentation. Derimod har skattecentret i Draguignan rejst tvivl om, at danske privattegnede ratepensioner i det hele taget kan karakteriseres som contrats de capitalisation. Og i den forbindelse har dette skattecenter helt og holdent forkastet det skattememorandum, som det franske advokatkontor Bureau Francis Lefebvre i 2007 udarbejdede om dette spørgsmål, som uanvendeligt til bedømmelse af, hvorledes de danske privattegnede ratepensioner skal beskattes i Frankrig. Man hæfter sig i den forbindelse ved, at der normalt er fradragsret for indbetalinger til danske ratepensioner, hvad der ikke er til indbetalinger på contrats de capitalisation, at ratepensioner først kan udbetales fra et bestemt tidspunkt ved pensionsalderens begyndelse, hvilket ikke gør sig gældende for contrats de capitalisation, og at ratepensioner i mange tilfælde udgør en normal pensionsordning, hvilket contrats de capitalisation ikke gør. Derfor er man kommet frem til, at de danske privattegnede ratepensioner nærmere svarer til det franske pensionsprodukt PERP, hvor der også er fradragsret for indbetalingerne, medens udbetalingerne beskattes som pensions de retraite. Og reglerne i Frankrig om beskatning af PERP og af dennes forgænger PRÉFON har været gældende i årtier og derfor i lang tid før ændringen i code général des impôt blev gennemført i 2010.

Mig bekendt er der indtil nu ikke et eneste andet fransk skattecenter, der har fulgt denne linie op, men argumentationen for, at danske privattegnede ratepensioner fortsat skal beskattes som contrats de capitalisation, kan forekomme svag. Derfor er de anløb, der hidtil har været til at anlægge sag for derigennem at få en principiel afgørelse af dette spørgsmål, alle løbet ud i sandet. Man har erkendt, at en uklar retstilstand måske er at foretrække frem for en klar afgørelse, der går en imod. Og derfor har det hidtil vist sig at være bedre at arbejde sig hen mod en forligsmæssig løsning end at rejse en principiel sag og så måske risikere at tabe sagen.

Inden man rejser en principiel sag om et spørgsmål, der kan være tvivlsomt, skal man altid gøre sig den overvejelse, hvad virkningen vil være, såfremt man taber sagen. Når det drejer sig om beskatningen af danske privattegnede ratepensioner vil virkningen være, at det franske skattevæsen netop får den præcedens, som de kan ønske sig angående beskatning af disse pensioner, en præcedens, som fremover vil kunne anvendes som fortilfælde af skattecentre overalt i Frankrig på danske privattegnede ratepensioner. Derfor påtager man sig et overordentligt stort ansvar for ved en principiel sag at kunne skade alle de danskere i hele Frankrig, som får udbetalt danske privattegnede ratepensioner.

Om rønnebærrene – endnu en gang

På den nyligt afholdte generalforsamling i den danske klub i det sydøstligste Frankrig, Club Danois, var min person og mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold genstand for nogen debat, idet samtlige indlæg under punktet formandens beretning drejede sig om dette spørgsmål.

For en god ordens skyld skal jeg oplyse, at jeg ikke selv er medlem af Club Danois, og at jeg derfor af naturlige årsager ikke selv deltog i generalforsamlingen.

Der blev stillet forslag om, at klubben begravede stridsøksen og stoppede den negative konflikt med Klaus Vilner, men dette forslag blev pure afvist af klubbens afgående formand, Asger Hansen, der tværtimod benyttede anledningen til at fremkomme med endnu et angreb på mig, idet jeg nu

igen beskyldes for at politisere med skattemyndighederne. I den forbindelse angribes jeg for at skulle have rettet henvendelse til skattemyndighederne i Draguignan og til Skatteministeriet i Paris med forslag om, at der udarbejdes ensartede regler og klargørelse af beskatningen af de danske pensionsordninger, samt for at have gennemført en oplysningskampagne overfor de franske skattemyndigheder, og derved skulle jeg have handlet i modstrid med danskernes interesse. Jeg har sidenhen erfaret, at medlemmer af Club Danois skatteudvalg nu udbreder det rygte, at jeg skulle optræde illoyalt overfor danskerne i Frankrig ved at tage initiativ til at danskeres pensioner skal beskattes højere.

Og den afgående formand for Club Danois skatteudvalg, Peter Brückner, kvitterede for dette angreb på min ved at karakterisere det som en værdig tiltrædelsestale, som Asger Hansen holdt, idet det åbenbart er planen, at Asger Hansen skal afløse Peter Brückner som formand for skatteudvalget.

Jeg må overfor alt dette sige, at hverken Asger Hansen eller Peter Brückner eller noget andet medlem af Club Danois bestyrelse eller Club Danois skatteudvalg har haft nogen som helst kontakt hverken til mig selv eller til den person i skatteadministrationen i Draguignan, som jeg har kontakt til, og de kan af denne grund heller ikke have den mindste anelse om, hvad jeg har talt med den pågældende om. Der er derfor tale om ren og skær useriøs propaganda, som den afgående formand, Asger Hansen, fremkom med på generalforsamlingen.

Jeg må desuden ganske afvise, at jeg skulle have stillet forslag om, at der udarbejdes ensartede retningslinier og klargørelse af beskatningen af de danske pensionsordninger eller have gennemført en oplysningskampagne overfor de franske skattemyndigheder i det hele taget. Og jeg er slet ikke begyndt at politisere med skattemyndighederne overhovedet. Jeg har desuden ikke endnu haft nogen som helst kontakt til Finansministeriet i Paris om dette spørgsmål. Skattemyndighederne i le Var tog selv kontakt til Finansministeriet med henblik på at få udarbejdet retningslinier for beskatningen af udenlandske pensioner længe før jeg overhovedet havde min første kontakt med skatteadministrationen i Draguignan, og skattemyndighederne i Frankrig har henvendt sig til det danske Skatteministerium for at forhøre sig om den danske beskatning af pensioner. Det er således fra det danske Skatteministerium og ikke fra mig, de franske skattemyndigheder har deres viden. Og også dette er i øvrigt sket før jeg havde min første kontakt til skatteadministrationen i Draguignan. Og det siger sig selv, at jeg ikke tager initiativ til at danskeres pensioner skal beskattes højere. Mine bestræbelser går på det direkte modsatte.

De beskyldninger, som blev fremsat om mig på generalforsamlingen i Club Danois er derfor uden det mindste hold i virkeligheden.

Jeg må i den forbindelse fæste lid til, at mine læsere er så intelligente, at de er i stand til at gennemskue denne form for bagvaskelse af mig og kan indse, at disse beskyldninger er det rene vås fremsat med henblik på at skade mig, fordi jeg udgiver mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold.

Det som jeg har gjort, er alene at stille spørgsmål om, hvad den nye praksis, som man anvender i le Var, går ud på, og det er derved jeg har skaffet mig de oplysninger om dette spørgsmål, som jeg har beskrevet i mit nyhedsbrev. Og jeg mener i den forbindelse, at det må være af interesse for mine læsere at blive orienteret om, hvad der er på vej med hensyn til beskatning af danske pensioner i Frankrig.

Men jeg må gå ud fra, at denne form for angreb mod mig vil tiltage i styrke, om end ikke i lødighed, i den kommende tid, og at Club Danois ikke har noget forehavende overhovedet om at ville begrave stridsøksen og indstille skydningen mod mig og i stedet begynde at samarbejde til gavn for de danske pensionister, som vitterligt risikerer at blive udsat for højere skat af deres danske ratepensioner samtidig med, at dette foregår. Af en eller anden grund anser man i Club Danois' skatteudvalg, at det er direkte illoyalt af mig at udgive mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold og at yde den service at besvare de mange spørgsmål, som jeg modtager fra mine læsere om franske forhold, og det kan jeg ikke rigtigt gøre noget ved. Club Danois angreb på mig – åbenlyst eller i det skjulte - har nu stået på i flere år, og sigtet er øjensynligt at gøre det så svært for mig som muligt at fortsætte med udgivelsen af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold og lægge mig så mange hindringer i vejen som muligt.

Men jeg er en stædig jyde, og jeg giver ikke op blot fordi jeg bliver udsat for lidt modstand. Derfor fortsætter jeg med at udgive mit nyhedsbrev, og jeg fortsætter med at kontakte de myndigheder og enkeltpersoner, som jeg finder for godt, når jeg mener, at dette vil kunne være til gavn for mine læsere.

Det er bestyrelsen i Club Danois – og ikke Club Danois skatteudvalg – der lægger linien for, hvordan klubben skal optræde udadtil. Derfor kan Club Danois bestyrelse, hvis de ønsker det, bestemme, at nu og for fremtiden skal klubben optræde ordentligt og anstændigt over for sine omgivelser, og fra nu af skal man tale pænt til hinanden og ophøre med de stadige usaglige angreb på sine omgivelser. Klubbens bestyrelse har det med andre ord i sin magt at begrave stridsøksen, hvis den ønsker det, og gør den det, må også medlemmerne af skatteudvalget respektere dette og indordne sig under dette. Gør bestyrelsen ikke det, bærer bestyrelsen et ansvar for, at situationen fortsætter.

Om information

The most valuable commodity that I know of is information.

Gordon Gekko I filmen Wall Street

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig, eller som i øvrigt interesserer sig for franske forhold. Informationsbrevet er gratis og sendes uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Nyhedsbrevet offentliggøres desuden på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com og på Danskere i Toulouse's hjemmeside <http://danskereitoulouse.wordpress.com>. Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Citater fra informationsbrevet er tilladt, når det sker med behørig kildeangivelse og jeg får tilsendt et eksemplar af det dokument, hvori informationsbrevet citeres.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.